

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2026/54/1325

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de School of Business and Economics van de Vrije Universiteit Amsterdam, (hierna: verweerster), waarbij in een verslag het vak Numerical Methods van appellante fraude is vastgesteld en aan appellante een maatregel is opgelegd.

I. Loop van het geding

Namens appellante heeft mr. M. Adansar bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) op 18 maart 2026 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 5 februari 2026 over de vaststelling van fraude in het vak Numerical Methods. Verweerster heeft op grond daarvan aan appellante de maatregel opgelegd dat zij voor het verslag een 0,0 krijgt, en een officiële waarschuwing voor fraude gegeven. Op 2 april 2026 is de ontvangst van het beroepschrift bevestigd en heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante uitgenodigd voor een gesprek op 16 april 2026. Naar aanleiding van het gesprek heeft verweerster haar eerdere beslissing herzien en is de vaststelling van fraude in opdrachten 1 en 2 ingetrokken. De beslissing van verweerster van 5 februari 2026 blijft in stand wat betreft de vaststelling van fraude in opdracht 3. Verweerster heeft op 18 mei 2026 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 17 juni 2026. Appellante was aanwezig, samen met haar gemachtigde. Namens verweerster waren S. Dubinkina (voorzitter examencommissie), D. Avitable (examinator) en S. Theys-Wolters (Ambtelijk secretaris aanwezig).

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante volgt de opleiding Mathematics. Het vak Numerical Methods is een tweedejaars vak in de bachelor Mathematics en loopt in periode 1 en 2. In dit vak maken studenten vier codeeropdrachten die samen het eindcijfer vormen. De cijferopbouw is als volgt:

- Assignment 1: 15%
- Assignment 2: 15%
- Assignment 3: 20%
- Assignment 4: 50%

De examinerator van het vak heeft op de Canvas hoofdpagina van het vak een link geplaatst naar de regels rondom plagiaat in het vak. Hier staat: "In particular, no text, pieces of codes or pictures may

be copied. This also holds for plagiarizing material from the internet or other sources.”

Op 11 december 2025 heeft de examiner van het vak een melding van vermoeden van fraude gedaan bij verweerster. De verdenking zag op opdrachten 1, 2 en 3 van het vak. Het vermoeden van fraude voor opdracht 1 en 2 was gebaseerd op het vinden van non-ASCII symbolen in de opdrachten. Deze symbolen konden alleen door kopiëren in de tekst zijn verschenen, wat volgens de regels van het vak niet was toegestaan. Partijen zijn tot een minnelijke schikking gekomen voor zover de beslissing zag op fraude in opdracht 1 en opdracht 2. Omdat verweerster de beslissing heeft herzien ten aanzien van de vaststelling van fraude in opdracht 1 en opdracht 2, heeft appellante ter zitting gesteld dat haar beroep alleen nog is gericht op de vaststelling van fraude in opdracht 3.

Het vermoeden van fraude in opdracht 3 bestond op grond van schrijfstijl. Appellante is vervolgens gehoord door de examiner, zoals dit was gecommuniceerd op Canvas. In deze hoorzitting kon appellante de basisconcepten van de opdracht niet uitleggen. Dit bevestigde het vermoeden van de examiner dat er gebruik was gemaakt van generatieve AI. Op 18 december 2025 heeft verweerster een beslissing genomen en heeft zij aan appellante een provisionele maatregel opgelegd, die inhield dat een 0,0 werd toegekend voor de opdracht en appellante een officiële waarschuwing kreeg. Appellante heeft daarbij de gelegenheid gekregen om een gesprek aan te vragen met verweerster. Appellante heeft per email gereageerd op de beslissing met de provisionele maatregel, maar is niet ingegaan op de uitnodiging om op gesprek te komen bij verweerster. Op 5 februari 2026 heeft verweerster de beslissing van 18 december 2025 definitief gemaakt.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante kan zich niet verenigen met de vaststelling fraude in opdracht 3 van het vak Numerical Methods en de opgelegde maatregel.

Appellante stelt allereerst dat verweerster de besteden beslissing onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid. Volgens appellante heeft verweerster geen onderzoeks- of plagiaatrapport overgelegd waaruit blijkt op welke wijze is onderzocht en vastgesteld dat sprake zou zijn van plagiaat of fraude. Evenmin zijn de bevindingen van dat onderzoek, de gehanteerde onderzoeksmethode of de daaraan ten grondslag liggende feiten en omstandigheden kenbaar gemaakt. Daardoor is voor appellante niet controleerbaar op welke grondslag de beschuldigingen berusten en heeft zij zich daartegen onvoldoende kunnen verweren. In dat verband voert appellante aan dat zij gedurende het onderzoek niet de beschikking heeft gekregen over stukken waaruit de vermeende fraude zou blijken. Verweerster heeft volgens haar volstaan met het uiten van een vermoeden van plagiaat en fraude, zonder dit met een inzichtelijk en verifieerbaar onderzoek te onderbouwen.

Verder wijst appellante erop dat zij ten aanzien van de eerste opdracht, die al enkele maanden eerder was ingediend, nooit is geïnformeerd over een vermoeden van plagiaat. Ook met betrekking tot de tweede en derde opdracht is volgens haar niet toegelicht waarop een dergelijke verdenking berust. Hierdoor heeft zij niet tijdig kennis kunnen nemen van de vermeende overtreding en is haar evenmin de gelegenheid geboden haar werkwijze aan te passen. Appellante stelt dat verweerster onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt waaruit de overtreding precies bestaat en waarom haar werk zou duiden op ongeoorloofd gebruik van AI.

Appellante betwist dat sprake is geweest van plagiaat of fraude. Zij stelt de opdrachten zelfstandig en naar eer en geweten te hebben gemaakt. Volgens appellante heeft zij geen gebruik gemaakt van generatieve AI, maar van weblogs en andere toegestane bronnen. Daarbij merkt zij op dat binnen de opleiding gebruik wordt gemaakt van software waarin AI-functionaliteiten zijn geïntegreerd. Voor haar is daarom onvoldoende duidelijk welke vormen van AI-gebruik zijn toegestaan en welke niet. Indien verweerster fraude aanneemt wegens AI-gebruik, dient volgens appellante duidelijk te worden gemaakt welke concrete gedragingen als ongeoorloofd worden beschouwd.

Voorts voert appellante aan dat verweerster ten onrechte betekenis heeft toegekend aan het feit dat zij heeft afgezien van een mondelinge hoorzitting. In de correspondentie met verweerster werd haar de keuze geboden schriftelijk of mondeling te reageren, zodat zij ervan mocht uitgaan dat een schriftelijke reactie een gelijkwaardig alternatief vormde. Daarnaast stelt appellante dat een mondelinge hoorzitting zonder voorafgaande inzage in de onderzoeksbevindingen weinig zinvol zou zijn geweest, omdat zij zich dan niet adequaat had kunnen voorbereiden.

Appellante wijst er verder op dat verweerster de zaak kwalificeert als een herstelmaatregel en niet als een bestraffende sanctie. Dat neemt volgens haar niet weg dat zij niet verplicht was mee te werken aan haar eigen veroordeling. Het feit dat zij heeft afgezien van een mondelinge verklaring kan daarom niet bijdragen aan de conclusie dat sprake is van fraude. Volgens appellante blijft het aan verweerster om buiten redelijke twijfel vast te stellen dat fraude is gepleegd. Appellante stelt verder dat zij wel degelijk aan het onderzoek heeft meegewerkt door een schriftelijke zienswijze in te dienen en dat verweerster ook deze reactie ten onrechte in haar nadeel heeft uitgelegd. In dit verband heeft appellante toegelicht dat zij geen mondelinge verklaring wilde afleggen omdat zij zich tijdens een eerder gesprek met de examinerator overvallen voelde. Volgens haar was vooraf niet duidelijk gemaakt dat dit gesprek plaatsvond in het kader van een fraudeonderzoek. Appellante verkeerde daarom in de veronderstelling dat het ging om een regulier gesprek zoals omschreven in de studiehandleiding. Toen tijdens het gesprek bleek dat de examinerator fraude vermoedde, raakte zij naar eigen zeggen in paniek en kreeg zij een black-out. In haar correspondentie met verweerster heeft zij bovendien gevraagd om een nadere toelichting op het vermoeden van fraude.

Daarnaast voert appellante aan dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Uit de beslissing volgt volgens haar dat de verdenking voornamelijk is gebaseerd op het voorkomen van zogenoemde niet-ASCII-tekenen in de opdrachten en op de veronderstelling dat opdracht 3 met behulp van AI is opgesteld. Verweerster heeft echter niet inzichtelijk gemaakt uit welke bron teksten zouden zijn overgenomen, welke passages problematisch zijn of op welke wijze is vastgesteld dat sprake is van AI-gegenereerde inhoud. Volgens appellante ontbreekt dan ook een deugdelijk en objectief onderzoek dat de conclusie van plagiaat of fraude kan dragen.

Onder verwijzing naar jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State stelt appellante dat fraude slechts kan worden aangenomen als deze buiten redelijke twijfel is komen vast te staan. Naar haar mening bieden de door verweerster genoemde technische aanwijzingen daarvoor onvoldoende grondslag. Volgens appellante is in haar geval niet overtuigend aangetoond dat sprake is van plagiaat of fraude.

Ter zitting heeft appellante de eerder aangevoerde beroepsgrond dat verweerster misbruik van bevoegdheid heeft gemaakt, ingetrokken.

Tot slot voert appellante aan dat verweerster geen zorgvuldige belangenafweging heeft gemaakt. Zij stelt dat de beschuldiging van fraude en de opgelegde maatregel aanzienlijke gevolgen voor haar hebben. Daarbij wijst zij onder meer op de schade voor haar goede naam, studievertraging en de omstandigheid dat zij bij een herkansing ten hoogste het cijfer 6,0 kan behalen, hetgeen aanzienlijk lager ligt dan haar gebruikelijke studieresultaten. Volgens appellante is zij daardoor onevenredig benadeeld.

Gelet op het voorgaande stelt appellante zich op het standpunt dat het bestreden besluit onvoldoende feitelijk is onderbouwd, onzorgvuldig tot stand is gekomen en ontoereikend is gemotiveerd. Zij verzoekt daarom het besluit en de daaraan verbonden maatregelen te vernietigen.

Standpunt van verweerster

Verweerster handhaaft haar standpunt dat appellante fraude heeft gepleegd in opdracht 3 van het vak Numerical Methods en dat de opgelegde maatregel terecht is. Volgens verweerster heeft appellante bij opdracht 3 gebruikgemaakt van generatieve AI, hetgeen niet is toegestaan. Tijdens het gesprek over een minnelijke schikking heeft de student alsnog aangetoond hoe de non-ASCII-symbolen in haar werk zijn terechtgekomen. Op grond daarvan heeft de examencommissie het besluit van 5 februari herzien. Voor

opdrachten 1 en 2 is geen fraude meer vastgesteld. Het oordeel dat sprake is van fraude bij opdracht 3 blijft echter gehandhaafd.

Verweerster licht toe dat in de beslissing van 5 februari 2026 ten onrechte is vermeld dat de fraudevaststelling mede was gebaseerd op het voorkomen van non-ASCII-symbolen in opdracht 3. Deze grond zag uitsluitend op opdrachten 1 en 2. De vaststelling van fraude bij opdracht 3 berustte, zoals al op 12 januari 2026 aan appellante is meegedeeld, op de opvallende schrijfstijl van het werk en op het feit dat appellante tijdens een gesprek met de examiner de basisconcepten van de opdracht niet kon toelichten.

Verweerster stelt dat in de studiehandleiding is opgenomen dat studenten voor een gesprek kunnen worden uitgenodigd. In de praktijk werden alleen de studenten uitgenodigd waarbij de examiner fraude in het werk vermoedde. Volgens verweerster volgt uit de tekst van de studiehandleiding niet dat iedere student voor een gesprek wordt uitgenodigd. De omstandigheid dat appellante tijdens het gesprek geen uitleg kon geven over de inhoud van opdracht 3 bevestigde volgens de examiner het reeds bestaande vermoeden van fraude dat was ontstaan naar aanleiding van de schrijfstijl van het ingeleverde werk.

Naar aanleiding van de melding van vermoedelijke fraude heeft verweerster onderzoek gedaan naar de melding. Verweerster heeft ervoor gekomen om in eerste instantie een voorwaardelijke beslissing en maatregel te nemen, gelet op de hoeveelheid meldingen over fraude. Daarbij is appellante de mogelijkheid geboden om schriftelijk te reageren en om een mondelinge toelichting te geven. Verweerster stelt dat appellante er echter voor heeft gekozen om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om op de hoorzitting te verschijnen, terwijl daar het bewijsmateriaal nader zou worden besproken. Daarbij is appellante geïnformeerd dat de voorlopige maatregel nog niet definitief was en dat zij zich tijdens de hoorzitting kon verdedigen. Wel heeft zij per e-mail toegelicht hoe de non-ASCII-symbolen in haar werk terecht waren gekomen, maar die verklaring was destijds voor verweerster onvoldoende om de voorlopige maatregel te wijzigen.

Verweerster acht de verklaring van appellante dat zij tijdens het gesprek met de examiner een black-out heeft gehad onvoldoende aannemelijk. Volgens verweerster waren studenten op de hoogte van de mogelijkheid dat zij voor een gesprek konden worden uitgenodigd en van het doel van een dergelijk gesprek. Daarnaast heeft appellante volgens verweerster geen nadere omstandigheden aangevoerd die de gestelde black-out verklaren. Verweerster wijst er verder op dat bij de studieadviseur geen informatie bekend was over faalangst of andere relevante persoonlijke omstandigheden. In dit verband verwijst verweerster naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 juli 2023 (ECLI:NL:RVS:2023:2874), waarin een vergelijkbare verklaring van faalangst niet aannemelijk werd geacht.

Ten aanzien van de gestelde onzorgvuldigheid van de besluitvorming voert verweerster aan dat een plagiaatrapport in deze zaak niet vereist was. De fraudevaststelling berustte niet op een plagiaatscan, maar op het aantreffen van non-ASCII-symbolen in opdrachten 1 en 2 en op de schrijfstijl en de bevindingen uit het gesprek over opdracht 3. Appellante beschikte volgens verweerster over haar eigen werkstukken en is geïnformeerd over de gronden van de verdenking. Daarmee had zij toegang tot alle relevante stukken waarop de besluitvorming was gebaseerd. Onder verwijzing naar recente jurisprudentie stelt verweerster dat het voldoende is dat wordt aangegeven waarop het vermoeden van fraude berust en in welke opdracht dit vermoeden is vastgesteld.

Ook bestrijdt verweerster het standpunt dat de melding onvoldoende onafhankelijk zou zijn beoordeeld. Verweerster heeft het werk onderzocht van alle door de examiner gemelde studenten en hun de gelegenheid geboden tijdens een hoorzitting op de bevindingen te reageren. In verschillende gevallen hebben studenten een plausibele verklaring kunnen geven voor de aangetroffen kenmerken, waarna verweerster tot een ander oordeel is gekomen. Volgens verweerster heeft appellante dezelfde mogelijkheid gekregen. Nadat appellante tijdens de beroepsprocedure alsnog een verklaring had gegeven

voor de herkomst van de non-ASCII-symbolen, heeft verweerster een minnelijke schikking aangeboden en haar eerdere beslissing ten aanzien van opdrachten 1 en 2 gewijzigd.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat voldoende aannemelijk is geworden dat appellante bij opdracht 3 heeft gefraudeerd. Daarbij acht verweerster van belang dat de examiner de schrijfstijl van het werk zodanig afwijkend vond dat een mondelinge toetsing noodzakelijk werd geacht en dat appellante tijdens dat gesprek geen inhoudelijke vragen over de opdracht kon beantwoorden. Verweerster acht de examiner deskundig om de kwaliteit en authenticiteit van studentenwerk te beoordelen. De door appellante gegeven verklaring voor haar gebrek aan antwoorden, namelijk een black-out, acht verweerster niet overtuigend.

Verder voert verweerster aan dat appellante zich beroept op inmiddels achterhaalde jurisprudentie. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van april 2025 (ECLI:NL:RVS:2025:1831) stelt verweerster dat een maatregel wegens fraude niet langer als bestraffende sanctie, maar als een herstelmaatregel met een pedagogisch karakter moet worden aangemerkt. Volgens verweerster volgt hieruit dat van studenten mag worden verwacht dat zij meewerken aan een onderzoek naar mogelijke fraude. Hoewel appellante hier niet expliciet op is gewezen, kan haar standpunt dat zij niet tot medewerking verplicht was volgens verweerster niet worden gevolgd.

Verweerster wijst erop dat artikel 19.1 van de Bèta Examencommissie Regels en Richtlijnen (hierna: de R&R) fraude definieert als ieder handelen of nalaten waardoor een juist oordeel over de kennis, het inzicht en de vaardigheden van een student geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt gemaakt. Volgens verweerster kon de examiner op basis van het ingeleverde werk geen betrouwbaar oordeel vormen over de eigen kennis en vaardigheden van appellante. Appellante heeft vervolgens de gelegenheid gekregen dit tijdens een gesprek toe te lichten, maar heeft daarin volgens verweerster niet kunnen voorzien.

Ten slotte betwist verweerster dat met de opgelegde maatregel sprake is van onevenredige benadeling. Verweerster stelt dat nu de beslissing ten aanzien van opdrachten 1 en 2 is ingetrokken, appellante deze opdrachten kan herkansen zonder beperking tot een maximaal cijfer van 6,0. Met de resterende maatregel voor opdracht 3 kan zij het vak bovendien nog steeds met een voldoende afronden, aangezien opdracht 3 slechts 20% van het eindcijfer bepaalt. Daarnaast wijst verweerster erop dat een fraudevaststelling vertrouwelijk is en uitsluitend bekend bij verweerster zelf. Volgens verweerster is de naam van de student daardoor niet beschadigd. De maatregel zal haar alleen benadelen als zij opnieuw schuldig wordt bevonden voor fraude. Verweerster beschouwt dit niet als een onevenredige behandeling, maar als een logische consequentie voor het handelen van appellante.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het is ingevolge artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan verweerster om onderzoek te doen naar aanleiding van een melding van een vermoeden van fraude bij toetsing. Ingevolge artikel 7.12b, lid 3 van de WHW heeft verweerster daartoe een regeling vastgesteld, te weten de R&R.

Het gaat in dit beroep om de vaststelling van fraude in opdracht 3 van het vak Numerical Methods. Verweerster heeft bepaald dat er sprake is van fraude in opdracht 3, omdat appellante bij deze schrijfopdracht gebruik heeft gemaakt van een AI-hulpmiddel, terwijl dit niet was toegestaan. Met de herziening van de beslissing door verweerster ten aanzien van opdracht 1 en 2, is de vaststelling van fraude in deze opdrachten van de baan en niet langer in geschil.

Ingevolge artikel 19.1 R&R wordt onder fraude verstaan ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over diens kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.

Het College stelt op grond van de stukken in het dossier en het verhandelde ter zitting vast dat niet buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante fraude heeft gepleegd. Het College is van oordeel dat verweerster haar besluit onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid en niet van een deugdelijke motivering heeft voorzien.

Uit het dossier en de toelichting van verweerster ter zitting blijkt onvoldoende op grond waarvan is geconcludeerd dat sprake is van ongeoorloofd gebruik van AI. Verweerster heeft aan haar oordeel uitsluitend ten grondslag gelegd dat de schrijfstijl van opdracht 3 aanleiding gaf tot een vermoeden van fraude, welk vermoeden volgens verweerster is bevestigd tijdens een gesprek met de examinerator. Verweerster heeft echter nagelaten dit standpunt in de beroepsprocedure nader te onderbouwen met de onderliggende stukken, waaronder het door appellante ingeleverde werk. Evenmin heeft verweerster inzichtelijk gemaakt welke kenmerken van de schrijfstijl zouden duiden op ongeoorloofd AI-gebruik en op welke wijze dit vermoeden in het gesprek met de examinerator is bevestigd. Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen dat buiten redelijke twijfel sprake is van fraude in de zin van artikel 19.1 R&R. De voorhanden zijnde gegevens bieden daarvoor onvoldoende feitelijke grondslag.

Daarnaast is het College van oordeel dat het bestreden besluit niet berust op een deugdelijke motivering. Uit de beslissing blijkt immers niet op welke concrete feiten en omstandigheden verweerster haar conclusie heeft gebaseerd dat appellante fraude heeft gepleegd in opdracht 3 van het vak Numerical Methods. Reeds hierom voldoet de beslissing niet aan de daaraan te stellen motiveringseisen.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing van verweerster van 5 februari 2026;
- wijst het verzoek van appellante om toekenning van een proceskostenvergoeding toe conform het Besluit proceskosten Bestuursrecht en rekent daarbij 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen bij de hoorzitting (€ 1.332,-).

Aldus gedaan te Amsterdam, op 19 augustus 2026, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, prof. dr. J. Fidom en mr. R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.